

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2000

Utgiven i Helsingfors den 19 december 2000

Nr 1068—1071

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1068	Lag om stödjande av företagsverksamhet	2793
1069	Lag om ändring av 24 § lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner	2801
1070	Jord- och skogsbruksministeriets förordning om förbud att vid tävlingar eller utställningar använda hundar som har opererats för ändrande av djurets utseende	2802
1071	Skattestyrelsens beslut om de grunder som skall iaktas vid beräkningen av naturaförmåner i samband med beskattningen för år 2001	2803

Nr 1068

Lag

om stödjande av företagsverksamhet

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syftet med denna lag är att genom att stödja företagsverksamheten främja den allmänna ekonomiska utvecklingen, uppnåendet av de näringspolitiska målen samt sysselsättningen med beaktande av konkurrensaspekterna och de regional- och strukturpolitiska målen inom Europeiska gemenskapen och på nationell nivå.

2 §

För att syftet med denna lag skall uppnås kan i statsunderstöd för företagsverksamhet beviljas investeringsstöd, utvecklingsstöd för små och medelstora företag och stöd för förbättrande av företags verksamhetsmiljö så som bestäms i denna lag. Utöver finansiering i form av understöd kan finansiering för förbättrande av verksamhetsmiljön även be-

viljas i form av kapitalplacering. Dessutom kan startstöd beviljas små företag i det inledande skedet.

Stödet inriktas på kvalitativt högtstående immateriella och materiella projekt i syfte att förbättra konkurrenskraften och verksamhetsmiljön på lång sikt speciellt för små och medelstora företag.

3 §

I statsbudgeten tas årligen in ett anslag som behövs för utbetalning av beviljade stöd. Stöd kan beviljas högst till det maximibelopp som har godkänts i statsbudgeten.

Åtgärderna enligt denna lag kan delfinansieras med medel ur Europeiska gemenskapens strukturfonder. Det som i denna lag bestäms om den finansiering som avses i 2 § tillämpas också på medel ur strukturfonderna, om inget annat följer av Europeiska gemenskapens lagstiftning.

4 §

Stöd beviljas små och medelstora företag,

RP 150/1999
EkUB 25/2000
RSv 148/2000

om inte något annat bestäms nedan. Vad som i denna lag avses med små och medelstora företag samt med små företag fastställs genom förordning av statsrådet.

5 §

Stödet inriktas på företagsverksamhet i enlighet med de mål som anges i 1 §. Stöd beviljas dock inte för

- 1) gårdsbruk eller fiskeri,
- 2) byggande,
- 3) detaljhandel eller transport, om det inte är fråga om ett projekt inom turismen, eller för
- 4) andra serviceföretag som inte producerar tjänster som näringsverksamheten behöver.

Utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. 2—4 punkten kan investeringsstöd och startstöd beviljas små företag som är viktiga med tanke på utvecklandet av regionens näringsstruktur samt utvecklingsstöd beviljas små och medelstora företag.

Ett projekt som beviljats bidrag enligt lagen om finansiering av landsbygdsnärings (329/1999) kan inte beviljas stöd enligt denna lag.

Stödet för projekt som gäller förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter beviljas som investerings- eller utvecklingsstöd. På stödet tillämpas inte 10 §, 11 §, 3 kap. eller 34 §. På stödet tillämpas inte heller den regionala begränsningen i 8 § i fråga om stora företag. Närmare bestämmelser om stöd enligt detta moment utfärdas genom förordning av statsrådet.

2 kap.

Investeringsstöd och startstöd i företagsverksamhetens inledande skede

6 §

Stöd kan beviljas för genomförande av ett företags investeringar i anläggningstillgångar (*investeringsstöd*), om företaget inleder eller utvidgar sin verksamhet eller förnyar sina anläggningstillgångar.

7 §

Ett villkor för att investeringsstöd skall kunna beviljas är att företaget anses ha förutsättningar för fortgående lönsam verksamhet.

Av projektet förutsätts dessutom att utvidgningen eller förnyandet beräknas medföra en väsentlig ökning av antalet arbetsplatser vid den verksamhetsenhet som projektet gäller, av förädlingsvärdet av verksamhetsenhetens produktion eller av verksamhetsenhetens tjänster. Från detta kan undantag göras, om företaget förnyar sina anläggningstillgångar så att de uppnår en väsentligt högre teknisk nivå.

8 §

Investeringsstöd kan på det utvecklingsområde som avses i 7 § lagen om regional utveckling (1135/1993) beviljas också stora företags projekt samt sådana fastighetssammanslutningar eller kommuner som tillhandahåller lokaler för sådan företagsverksamhet som avses i denna lag.

9 §

Investeringsstöd kan beviljas för anskaffning av anläggningstillgångar som behövs för företagsverksamhet eller för ändrings- eller förbättringsarbeten på dem på det sätt som närmare bestäms genom förordning av statsrådet. Investeringsstöd kan också beviljas för utgifterna under längst tre år för sådan hyrning som motsvarar anskaffning av anläggningstillgångar.

10 §

Godtagbara utgifter som ligger till grund för investeringsstöd till små företag som är verksamma i lokaler som en företagskuvös besitter kan utöver vad som bestäms i 9 § också vara utgifter för hyrning av lokaler och anordningar samt för anlåtande av konorstjänster och sakkunniga.

Med företagskuvös avses en sammanslutning som tillhandahåller små företag lokaler samt kontors- och sakkunnigtjänster.

11 §

Små företag som inleder sin verksamhet kan även beviljas startstöd på basis av nya arbetsplatser så som närmare bestäms genom förordning av statsrådet.

12 §

Angående de riktgivande stödnivåerna för och maximibeloppen av investeringsstödet

samt angående de sammanlagda maximibeloppen av investeringsstödet och andra därmed jämförbara företagsstöd bestäms genom förordning av statsrådet med beaktande av regionernas utvecklingsbehov.

3 kap.

Verksamhetsmiljöstöd

13 §

Statsunderstöd kan beviljas för projekt som offentliga och privata sammanslutningar, stiftelser samt företag och enskilda genomför i syfte att förbättra företags verksamhetsmiljö (*verksamhetsmiljöstöd*). En förutsättning för att stöd skall kunna beviljas är att projektet är av väsentlig betydelse med hänsyn till grundandet, utvidgandet eller utvecklandet av små och medelstora företag i regionen. Stöd kan beviljas också för näringspolitiska projekt som sträcker sig över regionala gränser, när projekten främjar regionens näringspolitiska mål eller små och medelstora företags internationalisering.

14 §

För kapitalplaceringsverksamhet kan finansiering från Europeiska regionala utvecklingsfonden och nationell finansiering inriktas på investeringar i form av eget kapital i en regional kapitalplaceringsfond. Beslut i saken fattas av handels- och industriministeriet.

15 §

Projekt enligt 13 § kan vara projekt som syftar till att skapa och utveckla tjänster som företag behöver, förbättra samarbetet mellan företag och läroanstalter samt främja innovation, nätbildning mellan företag och överföring av teknologi samt projekt som kan jämföras med dessa.

16 §

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om maximibeloppet av det stöd som avses i detta kapitel samt om projektets godtagbara utgifter och om övriga grunder för beviljande av stödet.

4 kap.

Utvecklingsstöd för små och medelstora företag

17 §

För utvecklings- eller internationaliseringsprojekt som på lång sikt förbättrar små och medelstora företags konkurrenskraft eller internationalisering kan företag beviljas stöd (*utvecklingsstöd*).

18 §

Utvecklingsstöd beviljas för utvecklings- eller internationaliseringsprojekt som avgränsats enligt en plan som företaget lägger fram. Utvecklingsprojektet skall vara betydande med beaktande av omfattningen av företagets verksamhet. Internationaliseringsprojektet skall vara betydande med hänsyn till företagets internationalisering. Hur betydande företags samprojekt är kan dock granskas utgående från projektens betydelse som helhet.

Utvecklingsstöd kan också beviljas för utredning av förutsättningarna för att grunda ett företag eller för att bedriva företagsverksamhet.

19 §

Grunden för utvecklingsstöd kan, i enlighet med vad som närmare bestäms genom förordning av statsrådet, vara utgifter som i samband med ett planenligt utvecklings- eller internationaliseringsprojekt åsamkas ett företag.

20 §

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om utvecklingsstödet maximibelopp på utvecklingsområdet och på annat håll i landet.

21 §

Utvecklingsstöd beviljas inte, om projektet finansieras med något annat statligt understöd. Undantag får dock göras utom i fråga om projekt för förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter, om det på grund av projektets omfattning eller dess regionala betydelse är motiverat att finansieringen fördelas på flera finansiärer. I fråga om maximandelen av statsunderstödet eller nå-

got annat därmed jämförbart stöd tillsammans med utvecklingsstödet föreskrivs genom förordning av statsrådet.

5 kap.

Ansökan om och utbetalning av stöd

22 §

Ärenden som gäller stöd enligt denna lag behandlas av handels- och industriministeriet samt, i enlighet med vad som bestäms nedan, av Arbetskrafts- och näringscentralerna.

23 §

Investeringsstöd beviljas av handels- och industriministeriet, om beloppet av de utgifter som ligger till grund för stödet överstiger 1,7 miljoner euro, och i övriga fall av Arbetskrafts- och näringscentralen, om inte ministeriet av särskilda skäl anser det motiverat att förbehålla sig beslutanderätten. I det fall att projektet beviljas både investeringsstöd och startstöd, beviljas startstödet av den myndighet som beslutar om beviljande av investeringsstöd och i andra fall av Arbetskrafts- och näringscentralen. Arbetskrafts- och näringscentralen beviljar utvecklingsstöd och verksamhetsmiljöstöd.

Om utbetalningen av stöd beslutar Arbetskrafts- och näringscentralen, om inte ministeriet av särskilda skäl anser det motiverat att förbehålla sig beslutanderätten.

24 §

Ansökan om stöd skall göras innan projektet inleds.

En stödansökan som har tillställts en Arbetskrafts- och näringscentral senare än vad som föreskrivs i 1 mom. kan tas till behandling, med undantag för förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter, om handels- och industriministeriet eller Arbetskrafts- och näringscentralen, den sistnämnda i fråga om stöd som det ankommer på centralen att besluta om, av särskilda skäl så beslutar och under förutsättning att Europeiska kommissionen godkänner detta utifrån notifiering till kommissionen i varje enskilt fall.

25 §

Arbetskrafts- och näringscentralen betalar,

på basis av närmare villkor i beslutet om beviljande av stöd och på grundval av godtagbar utredning, på särskild ansökan utstödet i den takt som projektet framskrider.

Om de verkliga kostnaderna är mindre än de beräknade kostnader som låg till grund för beviljande av stödet och det beviljade stödet överstiger den andel av de verkliga kostnaderna som nämns i beslutet, skall stödet sänkas i motsvarande grad.

26 §

Om flera än ett företag eller utöver ett företag även en sammanslutning som inte idkar företagsverksamhet deltar i ett projekt, kan stödet beviljas och betalas ut till ett företag eller en sammanslutning som har förbundit sig att svara för att stödet används för hela projektet.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

27 §

När Arbetskrafts- och näringscentralerna beviljar och utbetalar stöd övervakas de av handels- och industriministeriet, som antingen själv kan granska Arbetskrafts- och näringscentralerna eller bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att göra detta. Stödtagarnas användning av stöden övervakas av handels- och industriministeriet samt Arbetskrafts- och näringscentralerna, vilka kan bemyndiga en annan myndighet eller en utomstående revisor att utföra uppgiften.

Den utomstående revisorn skall vara en av revisionsnämnden för den offentliga förvaltningen och ekonomin godkänd revisor (OFR-revisor) eller revisionsammanslutning (OFR-sammanslutning), en av Centralhandelskammaren godkänd revisor (CGR-revisor) eller revisionsammanslutning (CGR-sammanslutning) eller en av en handelskammare godkänd revisor (GRM-revisor) eller revisionsammanslutning (GRM-sammanslutning).

Revisorn utför sitt uppdrag under tjänsteansvar. I fråga om jäv för revisorer tillämpas vad som bestäms i 10 och 11 § lagen om förvaltningsförfarande (598/1982). En revisor skall även i övrigt ha förutsättningar att utföra

en oberoende revision. Om förutsättningarna för en oberoende revision saknas, skall revisorn vägra ta emot uppdraget eller avstå från det.

28 §

Handels- och industriministeriet och arbetskrafts- och näringscentralen samt de revisorer som bemyndigats av dem har rätt att granska sökandens och stödtagarens rörelse i den omfattning som ansökan om stöd och övervakningen av hur stödet används kräver. För utförande av granskningen är sökanden och stödtagaren skyldiga att, utan ogrundat dröjsmål och utan ersättning, för den som utför granskningen lägga fram alla nödvändiga räkenskapshandlingar och övrigt material som har samband med användningen av stödet och även i övrigt bistå vid granskningen. Den som utför granskningen har rätt att i detta syfte få tillträde till de lokaler som den som är föremål för granskning har i sin besittning eller i sitt bruk. Granskning får dock inte utföras på en plats som omfattas av hemfriden.

Den som utför granskningen har rätt att omhänderta räkenskapshandlingarna och det övriga material som avses ovan, om detta krävs för att syftet med granskningen skall uppnås. Räkenskapshandlingarna och annat överlåtet material skall returneras när de inte längre behövs för utförandet av granskningen.

På begäran av den som utför granskningen skall den som är föremål för granskning även lämna de upplysningar som är nödvändiga för att granskningen skall kunna genomföras på ett ändamålsenligt sätt.

Polisen, tullmyndigheterna och skattemyndigheterna skall utan ersättning ge den handräckning som behövs för att granskning enligt denna paragraf skall kunna utföras.

29 §

Utan hinder av bestämmelserna om sekretess har handels- och industriministeriet rätt att av arbetskrafts- och näringscentralen få förvaltningen av stödssystemet nödvändiga uppgifter och utredningar om ansökan samt om beviljande och utbetalning av stöd. Motsvarande rätt att få uppgifter av stödtagarna har handels- och industriministeriet och

arbetskrafts- och näringscentralen när det gäller användningen av stöd.

Handels- och industriministeriet samt arbetskrafts- och näringscentralen har rätt att av andra myndigheter på begäran få sådana för skötseln av övervakningsskyldigheten eller behandlingen av stödansökningarna nödvändiga uppgifter om fysiska eller juridiska personer som annars skall hemlighållas. I begäran skall de uppgifter som behövs samt användningsändamålen i fråga om dem specificeras. Uppgifter som erhållits på detta sätt får inte användas för andra ändamål än de för vilka uppgifterna begärts.

30 §

I fråga om tystnadsplikt för den som sköter uppgifter enligt denna lag gäller vad som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).

Utan hinder av den tystnadsplikt som föreskrivs i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet får sådana uppgifter om en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska situation, om affärs- eller yrkeshemlighet eller om en enskilds personliga förhållanden som erhållits vid skötseln av uppgifter enligt denna lag eller enligt lagen om den nationella förvaltningen av programmen för strukturfonderna (1353/1999) utlämnas till

1) handels- och industriministeriet samt en arbetskrafts- och näringscentral för skötseln av uppgifter enligt ovan nämnda lagar,

2) den som utför undersökningar som gäller stödets effekt och konkurrensverknningar samt andra behövliga undersökningar som gäller tillämpningen av denna lag,

3) andra myndigheter eller utomstående revisorer som utför sådana granskningar som avses i 27 och 28 §, samt till

4) åklagar-, polis- och tullmyndigheterna för utredande av brott.

31 §

Handels- och industriministeriet samt arbetskrafts- och näringscentralerna kan foga villkor till det stöd som de beviljat, om villkoren behövs för att förhindra verknningar som strider mot lagens syften.

32 §

Om en annan stödtagare än en sådan som

avses i 33 § under de fem år som följer på utbetalningen av den sista posten av investeringsstöd som avses i 6 § utan tvingande skäl upphör med eller i väsentlig grad inskränker den verksamhet som utgör grund för beviljandet av stödet, skall det bestämmas att investeringsstödet skall återbetalas helt eller delvis, om inte något annat följer av särskilda skäl. När beslut om stöd fattas kan tidsfristen av särskilda skäl för längas.

Om anläggningstillgångar, för vilka stöd som avses i 1 mom. har beviljats och som ägs av någon annan än en fastighetssammanslutning eller en kommun, säljs eller på annat sätt överläts helt eller delvis under den tid som avses i 1 mom., eller om företags rörelse eller en betydande del därav säljs eller överläts till någon annan under nämnda tid, och nya motsvarande anläggningstillgångar inte anskaffas i stället, skall det bestämmas att stödet skall återbetalas helt eller delvis. Stödet behöver dock inte återkrävas, om det skall anses ha övergått på ett annat företag och om överföringen av stödet skall anses ändamålsenlig.

Om anläggningstillgångar, som ägs av en fastighetssammanslutning eller kommun och för vilka stöd har beviljats, under den tid som avses i 1 mom. överläts till något annat företag än ett sådant som kan få stöd enligt denna lag, skall investeringsstödet återbetalas inom sex månader efter överlåtelsen. Sker under nämnda tid någon annan väsentlig förändring i de förhållanden som utgjort grund för beviljande av sådant stöd som avses i detta moment, kan det bestämmas att stödet skall återbetalas helt eller delvis.

Det kan bestämmas att på stöd som återkrävs skall betalas en årlig ränta som räknas från dagen för utbetalningen av stödet och som motsvarar grundräntan ökad med fyra procentenheter. Om stöd som återkrävs inte återbetalas senast på utsatt förfallodag, skall på beloppet betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen (633/1982).

33 §

Om anläggningstillgångar som har varit föremål för investeringsstöd, och som tillhör ett sådant företag som då investeringsstödet enligt 6 § beviljas bedöms utöver företagaren

sysselsätta andra personer motsvarande högst två årsverken och vars investeringsstöd uppgår till högst 50 0000 euro, säljs eller på något annat sätt överläts eller annars övergår till någon annan under de fem år som följer på utbetalningen av den sista stödposten, och nya motsvarande anläggningstillgångar inte anskaffas i stället, skall det bestämmas att investeringsstödet helt eller delvis skall återbetalas. Stödet behöver inte återkrävas, om försäljningen av anläggningstillgångarna har förorsakats av att företagaren har förlorat sin arbetsförmåga eller av något annat jämförbart tvingande skäl. Stödet behöver inte heller återkrävas, om det skall anses ha övergått på ett annat företag och om överföringen av stödet skall anses ändamålsenlig.

Om verksamhet som har varit föremål för sådant investeringsstöd som avses i 1 mom. upphör under den tid som nämns i sagda moment, kan det bestämmas att stödet skall återbetalas helt eller delvis, om detta är motiverat av någon särskild orsak som hänför sig till användningen av stödet.

På belopp som skall återbetalas skall erläggas ränta enligt 32 § 4 mom. då sex månader förflutit från den dag då överlåtelsen eller övergången av anläggningstillgångarna skedde eller verksamheten upphörde.

34 §

Om stödtagaren under de fem år som följer på utbetalningen av den sista posten av det stöd som avses i 13 § säljer eller på något annat sätt överlåter anläggningstillgångar för vilka stöd beviljats eller en del av sådana anläggningstillgångar till någon annan och inte anskaffar nya motsvarande anläggningstillgångar i stället, skall det bestämmas att verksamhetsmiljöstödet till motsvarande del skall återbetalas helt eller delvis. Stödet behöver dock inte återkrävas, om det skall anses ha övergått på någon annan och om överföringen av stödet skall anses ändamålsenlig.

Beträffande ränta som skall betalas på stöd som skall återbetalas gäller vad som bestäms i 32 § 4 mom.

35 §

Det skall bestämmas att stöd skall återbetalas helt eller delvis, om stödtagaren

1) i samband med ansökan om stöd eller utbetalning av stöd har lämnat oriktiga uppgifter på någon väsentlig punkt,

2) har förtigit omständigheter som i väsentlig grad skulle ha inverkat på beviljandet eller utbetalningen av stödet,

3) har vägrat tillhandahålla uppgifter, handlingar eller annat material som behövs för utbetalningen eller övervakningen eller vägrat att i behövlig mån bistå vid granskning, eller

4) har använt stödet för något annat ändamål än det har beviljats för.

På stöd som skall återbetalas skall betalas ränta enligt 32 § 4 mom., och dessutom kan det bestämmas att en tilläggsränta, som utgör skillnaden mellan den räntefot som avses i 4 § 3 mom. räntelagen och ovan nämnda ränta, skall betalas.

36 §

Om anläggningstillgångar som har varit föremål för sådant investeringsstöd som avses i 32 eller 33 § eller sådant verksamhetsmiljöstöd som avses i 34 § förstörs i samband med ett skadefall under den tid som avses i de nämnda paragraferna, skall det bestämmas att av det försäkringsbelopp som eventuellt erhålls till handels- och industriministeriet skall betalas en sådan del som motsvarar stödets andel av anläggningstillgångarna vid den tidpunkt då de anskaffades. Betalningskyldigheten kan likväl gälla högst ett belopp som motsvarar stödet. Befrielse från betalningskyldigheten kan beviljas i det fall att motsvarande nya anläggningstillgångar anskaffas i stället för dem som har förstörts. De villkor som uppställts i fråga om stödet gäller härvid för de nya anläggningstillgångarna.

37 §

Beslut om återbetalning av stöd fattas av handels- och industriministeriet i de fall som avses i 32 och 35 § och i de fall som avses i 33 och 34 § av den arbetskrafts- och näringscentral som har beviljat stödet. Till den del anläggningstillgångar som ägs av ett företag och som avses i 33 eller 34 § i sådana fall som avses i 36 § är föremål för skadefall, fattas beslut om återbetalning av stöd av den arbetskrafts- och näringscentral som har beviljat stödet och i övriga fall av handels- och industriministeriet.

38 §

I förvaltningsbeslut som handels- och industriministeriet eller en arbetskrafts- och näringscentral har fattat med stöd av denna lag får ändring inte sökas, med undantag för de beslut som avses i 32—36 §. Om sökande av ändring i beslut som avses i denna paragraf bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Beslut som avses i 32—36 § kan verkställas trots att besvär har anförts, om inte en domstol bestämmer något annat.

39 §

Närmare föreskrifter om verkställigheten av lagen utfärdas genom förordning av statsrådet. Handels- och industriministeriet kan meddela arbetskrafts- och näringscentralerna föreskrifter som behövs för en opartisk och enhetlig behandling av de stödärenden som avses i denna lag.

7 kap.

Ikraftträdelsebestämmelser

40 §

Denna lag träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

Genom denna lag upphävs lagen den 10 december 1993 om företagsstöd (1136/1993) och statsrådets beslut av den 30 december 1993 om företagsstöd (1689/1993) jämte ändringar. De upphävda författningarna samt bestämmelser och anvisningar som meddelats med stöd av dem tillämpas dock fortfarande på de understöd som beviljats enligt dem. Bestämmelserna i 27—30 § i denna lag tillämpas dock även på stödbeslut som fattats med stöd av den upphävda lagen.

41 §

Denna lag tillämpas på stöd som efter att lagen trätt i kraft beviljas på ansökan som lämnats in till arbetskrafts- och näringscentralerna före lagens ikraftträdande eller därefter, då grunden för dessa stöd är investerings-, produktions- eller utvecklingsverksamhet som har inletts före lagens ikraftträdande eller därefter. I fråga om stöd för förädling och marknadsföring av jordbruksprodukter tillämpas lagen dock på stöd som

beviljas utifrån ansökningar som lämnats in efter lagens ikraftträdande.

Beslut om beviljande av stöd kan med stöd av denna lag fattas till utgången av 2006. Beslut om utbetalning av stöd kan i fråga om finansiering ur Europeiska gemenskapens strukturfonder och motsvarande nationella finansiering fattas till utgången av 2008.

Beslut om utbetalning av enbart nationell finansiering kan fattas i enlighet med beslutsvillkoren för utbetalning av stöd.

42 §

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President

TARJA HALONEN

Handels- och industriminister *Sinikka Mönkäre*

Nr 1069

L a g**om ändring av 24 § lagen om finansiering av arbetslöshetsförmåner**

Given i Helsingfors den 15 december 2000

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 24 juli 1998 om finansiering av arbetslöshetsförmåner (555/1998) 24 §
1 och 2 mom. som följer:

24 §

Överföringsavgift

För balansering av statsandelen betalar arbetslöshetsförsäkringsfonden till staten en överföringsavgift, med vilken ersätts de uppskattade tilläggskostnader som åsamkas staten av införandet av finansieringsandelarna enligt 2 kap. och ändringen av grunderna för fördelningen av intäkten av löntagares arbetslöshetsförsäkringspremie. Överföringsavgiftens belopp fastställs av statsrådet på framställning av vederbörande ministerium, som skall begära utlåtande av arbetslöshetsförsäkringsfonden. När överföringsavgiftens belopp fastställs beaktas den minskande effekten på

statens utgifter av de i 4 § 2 mom. och 5 § 1 mom. bestämda finansieringsandelarna samt den intäkt av arbetslöshetsförsäkringspremierna som enligt 23 § skall redovisas till grundskyddet. Om statens utgifter beräknade på de ovan angivna grunderna beräknas minska under budgetåret, fastställer statsrådet på motsvarande sätt det överföringsavgiftsbelopp som staten skall betala till arbetslöshetsförsäkringsfonden. Förskott kan betalas på överföringsavgiften.

Överföringsavgiften betalas för ett års tid.

Denna lag träder i kraft den 20 december 2000.

Helsingfors den 15 december 2000

Republikens President**TARJA HALONEN**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

RP 152/2000
ShUB 30/2000
RSv 174/2000

2 400301/149

Nr 1070

**Jord- och skogsbruksministeriets förordning
om förbud att vid tävlingar eller utställningar använda hundar som har opererats för
ändrande av djurets utseende**

Given i Helsingfors den 12 december 2000

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 § 3 mom. djurskyddslagen av den 4 april 1996 (247/1996):

1 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *tävling* i tävlings syfte ordnade tävlingar, prov, tester eller andra evenemang där hundars egenskaper, läggning eller färdigheter bedöms, samt med

2) *utställning hundutställningar* eller andra motsvarande evenemang där egenskaper som sammanhänger med hundars utseende, användning eller avel bedöms.

2 §

Tävlings- och utställningsförbud

Sådana hundar födda 2001 eller senare som

Helsingfors den 12 december 2000

har utsatts för en operation eller någon annan därmed jämförbar åtgärd som åsamkar smärta i syfte att djurets utseende förändras får inte delta i tävlingar eller utställningar.

Hundar som avses i 1 mom. får likväl delta i världsmästerskaps- och europamästerskaps-tävlingar i Finland samt i världs- och europautställningar.

3 §

Ikraftträdelse

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2001.

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Veterinärinspektör Johanna Kokkonen

Nr 1071

Skattestyrelsens beslut

om de grunder som skall iakttas vid beräkningen av naturaförmåner i samband med beskattningen för år 2001

Utfärdat i Helsingfors den 27 november 2000

Skattestyrelsen har med stöd av 64 § och 76 § inkomstskattelagen den 30 december 1992 (1535/92), sådana de lyder i lag av den 18 december 1995 (1549/95), bestämt:

1 § vare i hemlandet eller utomlands skall värderas enligt följande grunder:

Bostadsförmån och rätt att använda elström

2 §
Penningvärdena av bostadsförmån och däri ingående uppvärmning i en bostad med centralvärme är följande:

a) Huvudstadsregionen (Helsingfors, Esbo, Grankulla, Vanda) förmånens värde i mark

Bostaden blivit färdig:	Förmånens värde mk/mån
före år 1961	450 mk + 40,90 mk per kvadratmeter
åren 1961—1983	440 mk + 35,80 mk per kvadratmeter
år 1984 eller senare	450 mk + 38,90 mk per kvadratmeter

b) Övriga delar av landet

Bostaden blivit färdig:	Förmånens värde mk/mån
före år 1984	340 mk + 25,80 mk per kvadratmeter
åren 1984—1991	350 mk + 30,50 mk per kvadratmeter
1992 eller senare	360 mk + 34,20 mk per kvadratmeter

a) Huvudstadsregionen (Helsingfors, Esbo, Grankulla, Vanda) förmånens värde i euro

Bostaden blivit färdig:	Förmånens värde €/mån
före år 1961	75,69 € + 6,88 € per kvadratmeter
åren 1961—1983	74,00 € + 6,02 € per kvadratmeter
år 1984 eller senare	75,69 € + 6,54 € per kvadratmeter

b) Övriga delar av landet, förmånens värde i euro

Bostaden blivit färdig:

före år 1984
åren 1984—1991
1992 eller senare

Förmånens värde €/mån

57,18 € + 4,34 € per kvadratmeter

58,87 € + 5,13 € per kvadratmeter

60,55 € + 5,75 € per kvadratmeter

Värdet av bostadsförmån i bostäder som avses i lagen om användning, överlåtelse och inlösen av aravahyresbostäder och aravahyreshus (1190/93) är, avvikande från 1 mom., högst den hyra som upp bärs för bostaden.

Värdet av en i 76 § 5 punkten inkomstskattelagen (1549/95) avsedd bostadsförmån som erhållits utomlands är lika med bostadens gängse hyra, likväl högst 50 procent av värdet av naturaförmånen för en i 1 mom. avsedd bostad på huvudstadsregionen som blivit färdig år 1984 eller senare.

3 §

Såsom året då bostaden blivit färdig betraktas det år då byggnaden blivit färdig. Har byggnaden totalrenoverats, betraktas såsom året då bostaden blivit färdig byggnadens renoveringsår.

4 §

Om löntagaren själv står för uppvärmningskostnaderna i en bostad med centralvärme, nedsätts förmånens värde i 2 § med 5,20 mk (0,87 €) per kvadratmeter i månaden.

5 §

Penningvärdet av bostadsförmån och däri ingående uppvärmning i en bostad med ugnsuppvärmning är 16,70 mk (2,81 €) per kvadratmeter i månaden. Om löntagaren själv står för uppvärmningskostnaderna, är förmånens värde 11,50 mk (1,93 €) per kvadratmeter i månaden.

6 §

Till bostadsförmån hörande obegränsad rätt att använda elström är 2,30 mk (0,39 €) per kvadratmeter i månaden. Förmånens värde omfattar inte eluppvärmning av bostaden.

Vid värdering av bostadsförmånen jämsätts en bostad med eluppvärmning med en bostad med centralvärme.

7 §

Penningvärdet av bostadsförmån i samfällt rum jämte värme och belysning i ett rum med centralvärme är 450,00 mk (75,68 €). I ett rum med ugnsuppvärmning är penningvärdet av förmånen 170,00 mk (28,59 €) per månad.

8 §

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde inräknas i bostadens areal de egentliga boningsrummen och de byggnadsutrymmen som ansluter sig till löntagarens eller hans familjs boende, såsom bastu, simbassäng och hobbyrum. Garage räknas inte in i bostadsarealen.

Vid beräkning av bostadsförmånens penningvärde beträffande bostad som blivit färdig före år 1961 inräknas för den del som överstiger 150 kvadratmeter hälften av utrymmen som avses i 1 mom. i bostadsarealen.

9 §

Om hyresnivån för bostäder i en kommun konstaterats vara lägre än de värden som angetts i 2 § 1 mom., kan dessa värden sänkas allmänt i kommunen, dock med högst 20 procent.

På motsvarande sätt kan i 2 § 1 mom. avsedda värden av bostadsförmån eller deras värden som ändrats i enlighet med 1 mom. i denna paragraf sänkas på grund av bostadens läge i kommunen, dock med högst 20 procent.

Garageförmån

10 §

Penningvärdet av uppvärmt garage eller plats i ett uppvärmt parkeringshus är 300,00 mk (50,46 €) per månad i huvudstadsregionen och 195,00 mk (32,80 €) per månad i övriga delar av landet. Penningvärdet för kallt garage eller plats i ett kallt parkeringshus är 195,00 mk (32,80 €) per månad i huvudstadsregionen och 155,00 mk (26,07 €) per månad i övriga delar av landet.

Kostförmån

11 §

Kostförmånens värde är 26,00 mk (4,37 €) per måltid, om summan av de direkta kostnader som för anskaffning av förmånen åsamkats arbetsgivaren och momsen uppgår till minst 26,00 mk (4,37 €) och högst 44,00 mk (7,40 €). Om beloppet av de direkta kostnaderna och momsen understiger 26,00 mk (4,37 €) eller överstiger 44,00 mk (7,40 €), anses förmånens värde vara det samma som summan av de direkta kostnaderna och momsen.

12 §

Direkta kostnader är råvaror som använts vid tillagning av måltid samt löner för tillagning och servering av måltid jämte socialkostnader. Har arbetsgivaren kommit överens med förplägnadsrörelsen om anordning av arbetsplatsmåltid, betraktas det belopp som arbetsgivaren betalat till förplägnadsrörelsen som den direkta kostnaden för måltiden.

Såsom direkta kostnader betraktas inte kostnader för mattransport till matstället.

Ersättning som den skattskyldige betalt för måltiden till arbetsgivaren tas inte i beaktande vid uträkning av de direkta kostnaderna, utan den dras av från kostförmånens penningvärde.

13 §

Såsom penningvärde för kostförmån för personalen på sjukhus, skola, daghem eller annan motsvarande anstalt i samband med anstaltsmåltid anses 19,50 mk (3,28 €) per måltid. Värdet av kostförmån som personalen i en skola, daghem eller motsvarande inrättning får i samband med övervakning av elevernas eller vårdtagarnas bespisning är 15,60 mk (2,62 €) per måltid.

Penningvärdet av kostförmånen som personalen på hotell- och restaurangbranschen erhållit anses vara 22,10 mk (3,72 €) per måltid.

14 §

Värdet av förmån som erhållits i form av måltidskupong med ett nominellt värde av högst 44,00 mk (7,40 €), som kan användas på flera än två måltidsställen är 75 % av

måltidskupongens nominella värde, dock minst 26,00 mk (4,37 €). Måltidskupong med ett nominellt värde av över 44,00 mk (7,40 €) värderas upp till dess nominella värde.

Förutsättningen för att en måltidskupong enligt 1 mom. skall värderas till 75 procent av dess nominella värde är att den endast kan användas för måltid och att man inte får pengar, livsmedel eller andra förnödenheter mot den. I annat fall värderas kupongen till dess nominella värde. Löntagaren kan få endast en kupong värderad på ovan nämnt sätt per sådan faktisk arbetsdag i hemlandet, under vilken arbetsgivaren inte på annat sätt kan ordna en måltid som motsvarar arbetsplatsmåltid.

Förmån med fritt uppehälle

15 §

Värdet av förmån med fri bostad, kost, belysning och värme är 1 940,00 mk (326,29 €) per månad i ett rum och 1 870,00 mk (314,51 €) per månad i ett samfällt rum.

16 §

För person i sjömanstjänst är penningvärdet av i egenskap av sjöman erhållen naturaförmån 52,00 mk (8,75 €) per dygn eller högst 1 170,00 mk (196,78 €) per månad.

Bilförmån

17 §

Om löntagaren eller hans familj använder arbetsgivarens person- eller paketbil för privatkörning, betraktas den förmån han erhållit som bilförmån. Värdet av bilförmån fastställs i olika åldersgrupper enligt det år då bilen har tagits i bruk och som framgår av registerutdraget enligt följande:

a) Åldersgrupp A (bilar som tagits i bruk åren 1999—2001)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,5 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 1 450 mk (243,87 €) eller 97 penni (0,163 €) per kilometer.

Förmån att använda bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör

1,5 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 550 mark (92,50 €) eller 37 penni (0,062 €) per kilometer.

1,3 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 1 450 mark (243,87 €) eller 97 penni (0,163 €) per kilometer.

b) Åldersgrupp B (bilar som tagits i bruk åren 1992—1998)

Fri bilförmån:

Det månatliga värdet av förmån utgör

Förmån att använda bil:

Det månatliga värdet av förmån utgör 1,3 % av bilens nyanskaffningspris ökad med 550 mark (92,50 €) eller 37 penni (0,062 €) per kilometer.

c) Åldersgrupp C (bilarna som tagits i bruk före år 1992)

	Månatligt värde	Värde enligt körjournal eller annan tillförlitligt utredning som lagts fram av den skattskyldige eller skattemyndigheten	
	mk/mån	grundvärde mk/mån	+ värde per kilometer p/km
I bilklassen, slagvolym högst 1 300 cm ³			
— fri bilförmån	2 010	630	92
— förmån att använda bil	1 290	630	44
II bilklassen, slagvolym högst 1 600 cm ³			
— fri bilförmån	2 350	760	106
— förmån att använda bil	1 510	760	50
III bilklassen, slagvolym högst 2 000 cm ³			
— fri bilförmån	3 010	1 120	126
— förmån att använda bil	2 080	1 120	64
IV bilklassen, slagvolym över 2 000 cm ³			
— fri bilförmån	3 700	1 450	150
— förmån att använda bil	2 620	1 450	78

c) Åldersgrupp C (bilarna som tagits i bruk före år 1992) förmånens värde i euro

	Månatligt värde	Värde enligt körjournal eller annan tillförlitligt utredning som lagts fram av den skattskyldige eller skattemyndigheten	
	mk/mån	grundvärde mk/mån	+ värde per kilometer p/km
I bilklassen, slagvolym högst 1 300 cm ³			
— fri bilförmån	338,06	105,96	0,155
— förmån att använda bil	216,96	105,96	0,074
II bilklassen, slagvolym högst 1 600 cm ³			
— fri bilförmån	395,24	127,82	0,178
— förmån att använda bil	253,96	127,82	0,084
III bilklassen, slagvolym högst 2 000 cm ³			
— fri bilförmån	506,25	188,37	0,212
— förmån att använda bil	349,83	188,37	0,108

	Månatligt värde	Värde enligt körjournal eller annan tillförlitlig utredning som lagts fram av den skattskyldige eller skattemyndigheten	+ värde per kilometer p/km
	mk/mån	mk/mån	
<i>IV bilklassen, slagvolym över 2000 cm³</i>			
— <i>fri bilförmån</i>	622,30	243,87	0,252
— <i>förmån att använda bil</i>	440,65	243,87	0,131

Användning av värde per kilometer förutsätter körjournal eller annan tillförlitlig utredning om antalet kilometer som körts med bilen. Värdet av bilförmånen kan höjas vid beskattningens verkställande om det är uppenbart att privatkörningarna kommer att överstiga 18 000 kilometer om året.

Om arbetstagarens arbete är sådant att han använder flera olika naturaförmånsbilar under månaden, beräknas grundvärdet enligt den bil som han använt den största delen av månaden.

Bilförmån som fåtts utomlands hör till åldersgrupp C.

18 §

Med grundvärde avses i åldersgrupperna A och B procentandelen som uträknats på basis av bilens nyanskaffningspris. Med nyanskaffningspris avses det allmänna rekommenderade pris som var gällande för bilmodellen vid ingången av den månad då bilen togs i bruk och som importören eller, då denna saknas, partihandeln uppgett minskat med 20 000 mark (3363,76 €). Av detta pris beräknar man den i 17 § nämnda procentuella andelen. Det erhållna värdet avrundas nedåt till närmaste 50 mark. Eurobelopp avrundas inte.

19 §

Om arbetskörsloren med naturaförmånsbilen överstiger 30 000 kilometer under ett kalenderår eller om arbetstagaren måste byta naturaförmånsbilen på det sätt som avses i 17 § 3 mom., utgör förmånens grundvärde 80 procent av grundvärdet enligt 17 och 18 §.

20 §

I åldersgrupperna A och B beaktas extra utrustning som skaffats i bilen utom vanliga vinterdäck och biltelefon vid bestämmande av bilförmånens värde.

Värdet av extra utrustning läggs till bilens nyanskaffningspris till den del utrustningens värde överstiger 5 000 mark (840,94 €). Om den rabatt som arbetsgivaren fått på extra utrustning överstiger en sedvanlig kassa- eller annan dylik rabatt, används som extra utrustningens värde det allmänna rekommenderade priset.

21 §

Klassen för bilar i åldersgruppen C bestäms enbart på grundval av slagvolymen.

22 §

Det är fråga om fri bilförmån när arbetsgivaren står för kostnaderna för bilen. Det är fråga om förmånen att använda bil när löntagaren själv betalar åtminstone bränslekostnaderna för bilen.

Ersättning som löntagaren betalar till arbetsgivaren för bilkostnaderna dras av från penningvärdet av fri bilförmån eller förmånen att använda bil.

23 §

Vid värdering av bilförmån räknas användning av bilen för resor mellan bostaden och arbetsplatsen till privatkörning.

24 §

Penningvärdet av bilförmån skall höjas med 2 000,00 mark (336,38 €) per månad eller 133 penni (0,224 €) per kilometer, om bilen körs av en av arbetsgivaren anställd chaufför.

25 §

Av körjournal som avses i 17 § skall framgå hur många kilometer som dagligen under skatteåret körts med bilen.

Om arbetskörsloren med bilen skall följande uppgifter dagligen antecknas i körjournalen:

Nr 1071

- tidpunkten i början och i slutet av körningen,
- körningens avfärds- och ankomstplats samt vid behov rutten,
- utslaget på vägmätaren i början och i slutet av körningen,
- körsträckan,
- ändamålet med körningen och
- bilens användare.

Telefonförmån

26 §

Penningvärdet av telefonförmån som uppkommer av att arbetsgivaren bekostat en telefon i löntagarens hem är 120,00 mk (20,18 €) per månad. Förmånens värde täcker samtalen.

Värdet av naturaförmån som uppkommer av att arbetsgivare bekostat en mobiltelefon

Helsingfors den 27 november 2000

Generaldirektör *Jukka Tammi*

till löntagaren är 120,00 mk (20,18 €) per månad. Förmånens värde täcker samtalen och textmeddelandena.

Tillämpning av det gängse värdet

27 §

Såsom penningvärde av sådan förmån, vars gängse pris uppenbarligen understiger penningvärdet enligt detta beslut eller som inte nämnts ovan, skall anses dess gängse värde.

Ikraftträdande

28 §

Detta beslut träder i kraft den 1 januari 2001 och tillämpas vid verkställandet av förskottsinnehållning under 2001 och vid beskattningen för år 2001.

Överinspektör *Merja Hartikka-Simula*